

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jaroslava Škopka ve věci

žalobkyně: **TFARMA spol. s r.o.**, IČO 26049686, se sídlem Pampelišková 327,
360 01 Jenišov,
zastoupena Mgr. Alešem Smetankou, advokátem
se sídlem Jungmannova 745/24, 110 00 Praha 1,

proti
žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**, se sídlem Kolářská 451/13, 746 01
Opava,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 10. 2019, č. j. 2091/1.30/19-3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 10. 2019, č. j. 2091/1.30/19-3 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo k jejímu odvolání částečně, co do výměry uložené pokuty, změněno rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Plzeňský a Karlovarský kraj ze dne 21. 1. 2019, č. j. 4988/6.30/18-45 (dále též „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“), a to tak, že původně uložená pokuta ve výši 200 000 Kč byla snížena na 155 000 Kč. Ve zbytku žalovaný rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

2. Správní orgán I. stupně uznal žalobkyni vinnou ze spáchání:

- 1) přestupku podle § 30 odst. 1 písm. f) zákona o inspekci práce, kterého se měla žalobkyně dopustit tím, že nestanovila pracovní postup a ani neurčila v pracovním příkazu J. L., nar. jako řidiči traktoru Zetor typ 6245 postup práce ve svažitém terénu, jehož sklonitost překračuje svahovou dostupnost použitého traktoru dle technické dokumentace uvedeného stroje, jež je stanovena výrobcem v návodu k obsluze na 12°, přičemž dne 27. 6. 2017 žalobkyně připustila, aby J. L. použil uvedený traktor, za něž byl zapojen přívěs PNT PRONAR T 023, ke svozu balíků sena z louky i na pozemku obviněného parc. č. X v kat. úz. Budov a obci Verušičky (dále případně také jen jako „pozemek X“), ačkoliv traktor neměl svahovou dostupnost odpovídající sklonitosti všech částí uvedeného pozemku, neboť jeho část má sklonitost vyšší než 12°. Tím žalobkyně nezajistila dodržení zákazu jízdy po svahu se sklonitostí vyšší, než je stanoveno v návodu k obsluze traktoru Zetor 6245, což je v rozporu s dokumentem Hodnocení rizik TFARMA spol. s r.o. ze dne 1. 10. 2013, který byl zpracován P. R. a kde je na straně 34 v části Zemědělské stroje všeobecně identifikováno riziko „převrácení traktoru, závažná zranění traktoristy při převrácení traktoru“ a stanovena opatření: „v případě práce stroje na svazích převyšujících svahovou dostupnost stroje stanovit pracovní postup (nejlépe v pracovním příkazu) se zřetelem na sklon terénu (po spádnicí), používat pro práci ve svahu pouze techniku (traktory, stroje používané v agregaci za traktorem) s odpovídající svahovou dostupností, nepřekračovat hodnoty statické a dynamické stability (hodnoty svahové dostupnosti), dodržovat zákaz jízdy po svahu vyšším, než je stanoveno návodem k obsluze, a současně žalobkyně nepřijala opatření k odstranění uvedených rizik, zjištěných a vyhodnocených v Hodnocení rizik TFARMA spol. s r.o. ze dne 1. 10. 2013, čímž ke dni 27. 6. 2017 porušila povinnost při zajišťování bezpečnosti práce dle § 102 odst. 1 zákoníku práce, a
- 2) přestupku podle § 30 odst. 1 písm. r) zákona o inspekci práce, kterého se žalobkyně dopustila tím, že provozovala ke dni 27. 6. 2017 traktor Zetor 6245 a přívěs PRONAR T 023, aniž by byly tyto stroje vybaveny předepsanou provozní dokumentací (návodem výrobce k obsluze uvedených strojů), čímž porušila povinnost při zajištění řádného stavu používaných pracovních prostředků a zařízení stanovenou v § 4 odst. 2 nařízení vlády č. 378/2001 Sb., se kterým se stanoví bližší požadavky na bezpečný provoz a používání strojů, technických zařízení, přístrojů a náradí, v návaznosti na § 4 odst. 2 a § 23 písm. c) zákona č. 309/2006 Sb., o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci (dále také i: „předmětné přestupky“).
3. Současně byla žalobkyni vedle uložení pokuty v souladu s § 95 odst. 1 zákona o přestupcích, ve spojení s § 79 odst. 5 správního řádu a s § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení v platném znění, uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

Žaloba

4. Žalobkyně nejprve stručně předeštlá své žalobní důvody; podle nich zjištěný skutkový stav nemá oporu ve správním spisu; žalovaný se dopustil nesprávného právního posouzení; správní orgány se dopustily podstatných porušení ustanovení o řízení před správním orgánem; rozhodnutí nemá dostatečnou oporu v platné právní úpravě a judikatuře Nejvyššího správního soudu; uložena pokuta je nepřiměřená; došlo k zásahu do práv žalobkyně na spravedlivý proces. Jednotlivé žalobní body pak dále konkretizovala.
5. K prvnímu přestupku specifikovanému v prvním odstavci tohoto rozsudku žalobkyně uvedla, že správní orgány dovodily jeho spáchání, ačkoli k tomu neměly dostatečnou oporu ve správním spisu, v provedeném dokazování a platné právní úpravě. Rovněž postup správních orgánů při zjišťování skutkového stavu byl zatížen takovými vadami, že založily nezákonnost napadeného

rozhodnutí. Závěr ohledně sklonitosti obhospodařované části pozemku X je nesprávný a nepodložený. Prvý přestupek je vymezen značně rozporuplně, neboť je složen z několika údajných porušení povinností žalobkyně různé povahy; společně však mají to, že vycházejí z předpokladu, že část obhospodařované louky má sklonitost vyšší než 12° , tudíž se mělo jednat o „nebezpečný terén“, ohledně kterého měla žalobkyně přijmout speciální opatření. Ovšem pro tento skutkový závěr neměly správní orgány dostatečnou oporu v provedeném dokazování, když naopak z důkazů, které byly v řízení provedeny, vyplynul závěr opačný, tedy že s ohledem na okolnosti daného případu nelze na obhospodařovanou louku, resp. na pozemky, které ji tvoří, z hlediska předpisů o bezpečnosti práce pohlížet jako na rizikové území se sklonitostí vyšší než 12° či dokonce jako na „nebezpečný terén“.

6. Správní orgány při zjišťování sklonitosti obhospodařované vycházely ze tří zdrojů – z listin týkajících se údajů získaných z aplikaci LPIS, ze systému ZABAGED a geometrických měření pozemků X a X provedených společností GESPOL s.r.o., které zajistila žalobkyně. V LPIS jsou evidovány průměrné sklonitosti pozemků, nikoli maximální sklonitosti pozemků. Veřejně dostupná je však pouze informace o průměrné sklonitosti, se kterou pracovali a zaměstnanci žalobkyně. Ministerstvo zemědělství ve svém přípisu ze dne 2. 8. 2018 uvedlo, že průměrná sklonitost pozemku X je $7,74^\circ$ a X je $9,48^\circ$. V okrajové části pozemku X pak identifikovalo pasáž se sklonitostí 13 až $16,99^\circ$. Ministerstvo však také upozornilo na odchylku a chybovost měření.
7. Ze systému ZABAGED (výškopisná data dostupná na portále ČÚZK) je zřejmé, že na pozemku X se v případě sklonitosti vyšší než 12° jednalo o malá parciální místa o rozloze několik metrů čtverečních, které představují zpravidla terénní nerovnosti. Nejednalo se tedy o výraznější plochu se sklonem přesahujícím 12° , kterou by bylo možné označit za „nebezpečný terén“, jak to účelově provedl správní orgán I. stupně.
8. Pro vyloučení pochybností nechala žalobkyně od spol. GESPOL s.r.o. zpracovat geometrické zaměření pozemku X, na kterém se stala nehoda pana L., a poté i pozemku X. Z těchto měření vyplývá, že měřené profily sklonitosti pozemku X pokrývající ucelené části louky, nepřesáhly 12° . Sklonitost nižší než 12° vyplývá i z vyjádření svědků pana J. K., P. S. a M. V. (zaměstnanci žalobkyně). Stejný závěr vyplývá i z výpovědi pana J. Š., znalce.
9. Správní orgán I. stupně však v rozporu s výše uvedenými důkazy obsaženými ve správním spisu provedl vlastní výpočet sklonitosti selektivně vybraných zlomků okrajových částí louky (pozemku X), a dospěl k závěru, že se jedná o terén se sklonitostí vyšší než 12° .
10. Dle žalobkyně však zjištění sklonitosti terénu je natolik důležitou otázkou, že je pro její posouzení potřeba odborných znalostí. Správní orgány neuvedly, kdo vymezil zjišťovanou část území a kdo určil sklonitost pozemku, natož aby postavily najisto, že by daná osoba měla potřebnou odbornou znalost resp. kvalifikaci. Pokud se správní orgány nespokojily se zjištěnými vyplývajícím z listinných důkazů, měly dle § 56 správního řádu určit znalce a uložit mu vypracovat znalecký posudek. Tím, že tak správní orgány neučinily, zatížily řízení vadou.
11. Správní orgány navíc pochybily i tím, že neprovedly důkaz ohledáním na místě samém ve smyslu § 54 správního řádu. Pokud by tak učinily, vyšlo by najevo, že pohyb zemědělské techniky je kolmo k vrstevnici směrem dolů ze svahu v místech, kde prvostupňový orgán vypočetl sklonitost vyšší než 12° , prakticky vyloučen, neboť by traktor skončil v nesjízdném terénu. Správní orgány rovněž nezohlednily možné odchylky výpočtů.
12. Žalobkyně dále namítala, že závěr správních orgánů o porušení povinností v oblasti bezpečnosti práce je nesprávný a nepodložený. Žalobkyně se nedopustila jednotlivých porušení povinností, jak byly vymezeny ve výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Rovněž jednáním žalobkyně nedošlo k ohrožení bezpečnosti a zdraví zaměstnanců. Jelikož nebylo prokázáno, že pozemek X je možno kvalifikovat jako nebezpečný terén, nebyla žalobkyně povinna stanovit zvláštní pracovní postup panu J. L. pro práce ve svažitém terénu. V řízení bylo navíc prokázáno, že pan L. byl pravidelně proškolen, včetně techniky jízdy ve svažitých terénech a žel byl

upozorněn na to, že všechny pozemky mají být obhospodařovány jízdou po vrstevnici, tedy nikoli kolmo ke svahu dolů. Ve správním řízení rovněž nebylo prokázáno porušení zákazu jízdy po svahu se sklonitostí vyšší, než je uvedeno v návodu k obsluze k traktoru Zetor 6245. Správní orgány rovněž přehlédly, že zaměstnancům předepsaná technika jízdy „po vrstevnici“ v případě předmětné louky současně znamená zákaz jízdy po svahu se sklonitostí vyšší než 12°. V žádné části louky totiž nelze technikou jízdy po vrstevnici současně jet po svahu se sklonitostí vyšší než 12°.

13. Ve správním spisu rovněž není jakákoli opora pro závěr, že žalobkyně nepřijala opatření k odstranění rizik, zjištěných a vyhodnocených v Hodnocení rizik. Naopak ve správním řízení bylo prokázáno, že žalobkyně pravidelně školila řidiče z pravidel bezpečné jízdy i z návodu na obsluhu používaných traktorů. Jedním z opatření byl i pokyn náhlé terénní přechody objet nebo přejíždět šikmo. Toto správní orgán pominul.
14. Závěr správního orgánu I. stupně o tom, že *na domnělý „Nebezpečný prostor“ museli řidiči vjíždět traktory během každého roku opakovaně při sekání trávy a sběru sena*, je prostou spekulací. Z výpovědí svědků K. a S., kteří uvedli, že se při obhospodařování musí pohybovat po celé louce (o výměře desítky tisíc m²) nelze učinit závěr o tom, se traktory také pohybují i v okrajových částech pozemku, kde se nacházejí terénní nerovnosti.
15. Ke druhému přestupku specifikovanému v prvním odstavci tohoto rozsudku žalobkyně uvedla, že správní orgány neměly stejně jako u předchozího přestupku dostatečnou oporu ve správním spisu. Žalobkyně nesouhlasila s výkladem § 4 odst. 2 nařízení vlády č. 378/2001 Sb., že „zařízení musí být vybaveno provozní dokumentací“. Výklad správních orgánů je formalistický a extenzivní, což je výklad nepřipustný. Správní orgány uvedly, že *je přípustná nejen papírová, ale i elektronická forma vybavení provozní dokumentací, ovšem daná povinnost není splněna pouhým přístupem k provozní dokumentaci na síti internet bez smluvně zajištěného přístupu k této dokumentaci*. Prvostupňový orgán navíc výslovně zdůraznil, že porušením předmětné povinnosti žalobkyně se v daném případě *„samozejmě nemyslí to, že oba návody nebyly k dispozici v kabině daného traktoru, ale to, že žalobkyně neměla nejméně ke dni 26. 7. 2017 k dispozici jejich papírovou verzi a ke dni 27. 6. 2017 je neměla uloženy ani v elektronické podobě, kdy přístup k těmto návodům měla pouze prostřednictvím sítě internet [...], kde nemůže ovlivnit stálou dostupnost těchto návodů, čímž je nemá ve svém držení a dispozici.“* Podle správních orgánů se provozní dokumentací rozumí průvodní dokumentace, jež obsahuje návod výrobce pro montáž, manipulaci, opravy, údržbu, výchozí a následné pravidelné kontroly a revize zařízení, jakož i pokyny pro případnou výměnu nebo změnu části zařízení.
16. V přestupkovém řízení bylo dle žalobkyně prokázáno, že při nástupu do zaměstnání byli zaměstnanci vždy zaškoleni dle návodu k obsluze daného stroje a poté pravidelně vždy ke konkrétnímu traktoru. Dále bylo prokázáno, že zaměstnanci měli buď návod vytištěný, nebo nepřetržitě dostupný na internetu. Žalobkyně poukázala na skutečnost, že předmětný traktor byl vyroben v roce 1987, a proto trvání správního orgánu na jeho tištěné verzi u 30 let používaného stroje, je absurdní.
17. Podmínka „smluvně zajištěného přístupu k dokumentaci“, jak požadují správní orgány, nemá oporu v žádném předpisu a je absurdní, protože tento dokument je běžně veřejně dostupný a snadno dohledatelný. Rovněž výklad správních orgánů jde proti smyslu a účelu zákona, neboť jeho účel je mnohem lépe naplněn, pokud mají zaměstnanci stále aktualizovaný dokument dostupný permanentně prostřednictvím internetu, než mít jeho vytištěnou verzi uloženou ve skladu či garáži.
18. Žalobkyně poukázala na to, že správní orgány v odůvodnění svých rozhodnutí odkazují na požadavek na uchovávání provozní dokumentace po celou dobu provozu zařízení ve smyslu § 4 odst. 3 nařízení vlády č. 378/2001 Sb. Tento odkaz je ovšem zcela nepřipadný, neboť vymezení přestupku uvedeného odst. 1 tohoto rozsudku se omezuje toliko na (domnělé) porušení povinnosti vybavit stroje předepsanou provozní dokumentací stanovenou v § 4 odst. 2 nařízení

vlády č. 378/2001 Sb., nikoli na případné porušení povinnosti uchovávat provozní dokumentaci stanovenou dle § 4 odst. 3 cit. nařízení vlády.

19. Správní orgány bez toho, že by si vyžádaly odborné posouzení, odmítly námitku, že návody k traktorům Zetor 7011 a Zetor 6245 jsou v podstatných ohledech prakticky identické, tudíž zaměnitelné z hlediska jejich použitelnosti ze strany proškoleného řidiče. I v tomto případě správní orgány neuvedly, že by příslušní úředníci, kteří hodnotili otázku zaměnitelnosti návodů k obsluze traktorů Zetor 7011 a Zetor 6245 disponovali potřebnou odbornou kvalifikací, tudíž mělo být postupováno dle § 56 správního řádu, tj. určit znalce a jemu uložit, aby zpracoval písemný znalecký posudek. Správní orgány nejen že si nežadaly znalecký posudek, ale dokonce si k této otázce ani nevyžádaly odborné vyjádření výrobce, dodavatele či autorizovaného servisního pracoviště traktorů Zetor. Správní orgány tudíž učinily závěr o údajné nezaměnitelnosti uvedených návodů pro účely obsluhy uvedených traktorů svévolně a bez náležité opory ve správním spise, resp. v důkazech provedených v rámci přestupkového řízení.
20. Žalobkyně dále namítala nepřiměřenost uložené pokuty a navrhla moderaci pokuty krajským soudem. Závěry žalovaného ohledně povahy a závažnosti přestupků, jakož i ohledně některých dalších hledisek zákonnosti určujících výši sankce, jsou nedostatečně odůvodněné a nelogické a také jsou v rozporu se skutkovými okolnostmi případu. Žalobkyně nesouhlasila s posouzením otázky závažnosti spáchaného jednání. V daném případě nelze smrt zaměstnance pana J. L. dávat do souvislosti s domnělými přestupky, jak je patrné z výsledků předmětného přestupkového řízení. Ostatně i správní orgány opakovaně ve svých rozhodnutích uvedly, že nebyla prokázána příčinná souvislost mezi spácháním přestupku a vznikem smrtelného pracovního úrazu zaměstnance. Správní orgány při ukládání sankce náležitě nepřihlédly k okolnosti, že celkový rozsah jím obhospodařovaných pozemků činí cca 12 milionů m² plochy. V porovnání s tím je zcela nepatrná plocha předmětné části pozemku X, kterou správní orgány označily za „Nebezpečný terén“ a která činí desítky m².
21. Nelze mít pak nejmenších pochyb o tom, že k ohrožení bezpečnosti a zdraví zaměstnanců nemohlo dojít ani v souvislosti s tím, že zaškolení a pravidelně proškolení zaměstnanci pracující jako řidiči traktoru měli k dispozici návod k obsluze traktoru Zetor 6245, který byl v provozu již 30 let (přesto byl v náležitém technickém stavu) a který minimálně pan J. L. několik let používal, pouze elektronicky prostřednictvím internetu, aniž by žalobkyně měla smluvně zajištěný přístup k této dokumentaci, která ovšem v dané době byla a stále je veřejně a snadno dostupná pro kohokoli. Nelze tedy důvodně dovozovat závažné jednání, stejně jako není odůvodněn názor žalovaného, že nastaly následky tím, že „*bylo ohroženo zdraví a život zaměstnanců*“. Správní orgány v rozporu s § 36 odst. 1 zákona o inspekci práce při určení výše pokuty nepřihlédly ke skutečné míře závažnosti (domnělých) přestupků, zejména pak ke způsobu jejich spáchání a k jejich následkům, stejně jako k výše popsaným okolnostem, za nichž měly být domnělé přestupky spáchány. Žalovaný nesprávně zhodnotil zákonná kritéria pro ukládání sankce a určení její výše, v důsledku čehož je jím uložená pokuta nepřiměřená.

Vyjádření žalovaného k žalobě

22. K námitkám žalobkyně ve vztahu k prvnímu přestupku 1 tohoto rozsudku žalovaný uvedl, že skutkové závěry mají oporu ve správním spisu, a to včetně závěrů o tom, že část pozemku X, označená pracovně jako „nebezpečný terén“, měla sklonitost vyšší než 12°, což překračuje svahovou dostupnost traktoru Zetor 6245 dle jeho návodu. Závěry ohledně sklonitosti v „nebezpečném terénu“ jsou odůvodněny pod body 29 až 43 odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně, na které žalovaný odkázal. Základním podkladem pro správnost závěru o tom, že sklonitost nezanedbatelné části pozemku X má sklonitost větší než 12 stupňů, byly výsledky měření nadmořské výšky a souřadnic jednotlivých bodů (v systému JTSK a výškovém systému Bpv) obsažené v Technických zprávách TZ-98/2018 s přílohami (dále jen „Zaměření 1“) a TZ-199/2018 s přílohami (dále jen „Zaměření 2“). Zaměření 1 a Zaměření 2 předložila k důkazu

žalobkyně a obě byla vyhotovena k tomu odborně způsobilou společností GESPOL. Žalovaný dále vyjmenoval, jaké všechny podklady byly provedeny k důkazu. Dle výpovědi svědkyně Ing. M. H., zaměstnankyně GESPOL s.r.o., ze dne 13. 11. 2018, která se podílela na vypracování Zaměření č. 1 i Zaměření č. 2, se pohybovala přesnost měření, jejichž výsledkem jsou obě výše uvedená Zaměření, v rozsahu 2 až maximálně 5 cm, a tak se jednalo o nejspolehlivější (nejpřesnější) odborný podklad pro určení sklonitosti v dané lokalitě, který měly správní orgány k dispozici.

23. Samotné určení sklonitosti v „nebezpečném terénu“ pak bylo provedeno na základě matematického výpočtu za použití goniometrických funkcí, což je středoškolské učivo, které vysokoškolsky vzdělané úřední osoby musí znát. Ostatně žalobkyně ani nenamítla nesprávnost jakéhokoli z konkrétních vypočtených údajů, namítla jen, že k němu nebyly oprávněné úřední osoby odborně způsobilé. Rozhodnutí tak nejsou v rozporu se závěry Nejvyššího správního soudu obsažené v rozsudku ze dne 28. 11. 2013, č. j. 4 As 90/2012 - 66, na který žalobkyně odkazuje.
24. I pokud se do výpočtu sklonitosti započítá nejvyšší možná odchylka 10 cm, jsou závěry o existenci „nebezpečného terénu“ o velikosti několika set metrů čtverečních na předmětné parcele spolehlivě prokázány. Napadená rozhodnutí tvoří jeden celek, a proto skutečnost, že správní orgán I. stupně neuvedl ve svém rozhodnutí tabulku s výpočtem pro odchylky měření, nemůže být důvodem pro vyhovění žalobě.
25. V odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně je uvedeno i to, jak se dospělo k závěru o tom, že „nebezpečný terén“ byl žalobkyní obhospodařován, a tudíž existovalo i riziko, že se v tomto svažitém terénu budou dne 27. 6. 2017 zaměstnanci pohybovat se zemědělskou technikou. „Nebezpečný terén“ byl zahrnut v dílu půdního bloku č. X do 31. 12. 2018, tedy jako zemědělsky obhospodařovaná plocha (trvalý travní porost). O obhospodařování „Nebezpečného terénu“ však svědčí zejména výpověď svědků P. S. aj. K., včetně příloh protokolů o jejich výpovědích. Žalovaný dále uvedl, že si jen stěží lze představit, že by fyzické zaměření bodů č. 100, 101, 104, 105, 106 a 107 (jak jsou označeny v Příloze č. 1 - Měřický náčrt k technické zprávě č. 199/2018 z října 2018), předcházející vyhotovení Zaměření č. 2, probíhalo v neobhospodařovaném terénu zarostlém křovinami a stromy, tedy porostem, který by bránil efektivnímu provedení měření.
26. Provádění ohledání na místě samém bylo zjevně nadbytečné, jednak proto, že přesná sklonitost svahu není lidským okem přesně zjistitelná a ohledání by tak nepřineslo spolehlivé závěry o sklonitosti daného pozemku, a dále i proto, že s ohledem na časový odstup od nehodové události stav vegetace na předmětné parcele neprokazuje, zda byl „Nebezpečný terén“ obhospodařován. S ohledem na časový odstup a vyjmutí části předmětné parcely z dílu půdního bloku X od 1. 1. 2019 (v důsledku čehož již „Nebezpečný terén“ zřejmě není obhospodařován) již ohledání na místě samém v této době nemůže přinést žádné relevantní informace, které by bylo možné použít jako podklad pro rozhodnutí.
27. Z dokazování je zřejmé, že „Nebezpečný terén“ není pouhým „rigolem“ či „propadlinou“, ale oblastí, v níž sklonitost v převážné míře přesahuje svahovou dostupnost traktoru ZETOR 6245 a plocha tohoto terénu je velká v řádu stovek metrů čtverečních, tedy způsobilá vyvolat riziko převrácení traktoru i s přívěsem. Zjištění o sklonitosti v „Nebezpečném terénu“ mají oporu v provedeném dokazování a všech podkladech rozhodnutí.
28. Zemědělská technika je při provozu v kopcovitém terénu vystavena nebezpečí ztráty stability, a tím příčnému či podélnému překlolení a sklouznutí. Svahová dostupnost je veličina vyjadřující maximální sklon svahu, na kterém je možno soupravu bezpečně provozovat bez rizika dosažení mezního stavu. Riziko převrácení traktoru na sklonitém svahu existuje bez ohledu na skutečnost, zda se traktor souprava po něm pohybuje po spádnicí, po vrstevnici nebo šikmo. Návod k předmětnému traktoru jasně stanovuje, že traktor může pracovat ve svahu nejvýše 12°. Domněnka žalobkyně, že pokud traktor pojedje vodorovně, může jet bezpečně i ve svahu, jehož

sklonitost přesahuje svahovou dostupnost stroje dle návodu, je mylná, a proto pokyn žalobkyně k jízdě po vrstevnici není bezpečným pokynem pro jízdu v „Nebezpečném terénu“. Při jízdě se soupravou, tedy nikoliv pouze s traktorem, se svahová dostupnost traktoru rovněž nezvyšuje, ale naopak.

29. Zaměstnanci žalobkyně mohli z veřejné části LPIS zjistit, že minimálně část parcely může mít sklonitost vyšší, než je dostupnost používané techniky. I veřejná část systému LPIS totiž obsahuje údaje ve formě barevné rastrové mapy o výskytu jednotlivých kategorií sklonitosti.
30. Žalovaný dále polemizoval s odkazem žalobkyně na výpověď svědka Š. s tím, že se tento svědek nevyjadřuje k předmětné parcele, ale přímo k místu tragické nehody.
31. Ke druhému přestupku žalovaný uvedl, že povinnost dle § 4 odst. 3 nařízení vlády č. 378/2001 Sb., tedy povinnost uchovávat dokumentaci, žalobkyně nestačila porušit, protože dané stroje touto dokumentací nevybavila a tento závažný stav trval i v době nehody J. L.. Uchovávat je možné jen to, co již subjekt má k dispozici. To, že nezajištěný internetový přístup k dokumentaci není dostatečný, bylo potvrzeno i tím, že svědek K. k výzvě inspektora v průběhu kontroly vytiskl z internetu návod k jinému traktoru, než bylo požadováno. V napadených rozhodnutích zcela zřejmá a srozumitelná úvaha, z jakého důvodu nebylo a není možno zaměňovat návod k obsluze traktoru Zetor 7011 a traktoru Zetor 6245; k tomu žalovaný poukázal např. na str. 23-24 rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
32. Žalovaný odmítl tvrzení, že si správní orgány učinily závěr o „údajné“ nezaměnitelnosti návodů na obsluhu traktorů „svévolně a bez náležité opory ve správním spise“, rovněž odmítl názor, že by si měly zadávat znalecký posudek či „odborné vyjádření výrobce, dodavatele či autorizovaného servisního pracoviště traktorů Zetor.“ Orgány inspekce práce jsou zákonem o inspekci práce zmocněny kontrolovat dodržování povinností vyplývajících z právních předpisů, tedy včetně dodržování povinností dle § 4 odst. 2 nařízení vlády č. 378/2001 Sb. tedy konkrétně i povinnost mít provozované stroje vybaveny předepsanou provozní dokumentací. Pokud by orgány inspekce práce neměly být odborně způsobilé k výkonu své kontrolní činnosti, jak se snaží snad naznačit žalobkyně, vyvstává otázka po smyslu jejich existence.
33. K namítané nepřiměřené výši pokuty žalovaný uvedl, že výše uložené pokuty je náležitě odůvodněna a její výše nevybočuje z rozhodovací praxe správních orgánů v obdobných věcech, kde za spáchání tří přestupků na úseků bezpečnosti práce byla uložena pokuta ve výši 300 000 Kč, za spáchání dvou přestupků pokuta 200 000 Kč a za jeden přestupek pokuta 175 000 Kč.
34. S ohledem na výše uvedené žalovaný navrhl, aby soud žalobu **zamítl**.

Replika žalobkyně

35. V replice ze dne 20. 8. 2020 žalobkyně zopakovala své žalobní námitky. Dále uvedla, že z vyjádření žalovaného vyplývá, že správní orgány nezohlednily při svém rozhodnutí podklady, ze kterých vyplývá, že dotčená část pozemku X není výraznější souvislou plochou se sklonem přesahujícím 12°. Pokud tedy správní orgány některé podklady nezohlednily, nedostály povinnosti postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalobkyně dále zopakovala, že výpočet sklonitosti pozemku nelze provést bez odborné znalosti a že správní orgány měl za tímto účelem ustanovit znalce. Při výpočtu provedeném správním orgánem byly totiž pomínuty podstatné okolnosti a souvislosti, které měly význam pro finální posouzení.
36. Žalobkyně spolu s replikou zaslala k důkazu fotodokumentaci předmětné části pozemku X, ze které je zřejmé, že na dolní hranici správními orgány vymezeného „Nebezpečného terénu“ začíná nesjízdňý srázovitý terén zarostlý zejména stromy a křovinami, tudíž bylo prakticky a technicky nemožné se v daném místě pohybovat kolmo směrem k samé hranici obhospodařované části

pozemku.

37. Dle žalobkyně uvedla, že pokud by správní orgány konaly místní šetření za případné účasti znalce, mohly by všechny okolnosti být vyjasněny. Ohledání na obhospodařované části pozemku X je možné provést i v současnosti, neboť přítomné křoviny jsou natolik vzrostlé, že na místě musely být i v době přestupkového řízení.
38. Žalobkyně dále nesouhlasila s hodnocením výsledku svědka Š. Tato výpověď potvrzuje námitky žalobkyně, že jízda v souvislém terénu, kdy pouze některá místa přesahují sklonitost 12°, není vyloučena za předpokladu dodržení vhodných opatření techniky jízdy, a že měření sklonitosti terénu z hlediska posouzení otázky překročení svahové dostupnosti traktoru je otázkou znaleckou.
39. Žalobkyně dále předložila obrázek z digitální ortofotomapy zobrazující louku na pozemcích X a X, ze kterého je zřejmé, jak malá a marginální je okrajová část pozemku X, na které je předmětná terénní nerovnost přiléhající k nesjízdnému terénu plnému stromů a křovin.
40. K druhému přestupku žalobkyně uvedla, že skutečnost, že svědek pan K., který byl rozrušen ze smrti svého spolupracovníka, vytiskl nesprávný návod k traktoru, neznamená, že žalobkyně porušila svou povinnost. Oba návody byly dostupné na jedné webové stránce a dle žalobkyně je důležité, že pracovníci věděli, kde na internetu návody dohledají a že měli na pracovišti přístup k internetu. Správní orgány dle žalobkyně nevysvětlily uspokojivě, že návody na traktory Zetor 7011 a Zetor 6245 nejsou zaměnitelné. Dále žalobkyně odkázala na žalobu.
41. V dalším žalobkyně zopakovala své námitky uvedené v žalobě, na kterou taktéž odkázala. Závěrem navrhla, aby soud žalobě vyhověl.

Jednání před krajským soudem

42. Dne 26. 8. 2020 proběhlo před zdejším soudem jednání ve věci samé, jehož se zúčastnil zástupce žalobkyně a zástupkyně žalovaného. Zástupce žalobkyně setrvala na námitkách uvedených v žalobě, jejichž základní rysy shrnul. Žalobkyně má v prvé řadě za to, že ke spáchání jí za vinu kladených přestupků nedošlo. Správní orgány chtěly žalobkyni potrestat za tragickou událost, tak hledaly důvod, jak toho docílit. Část původního řízení o dalších dvou přestupcích byla nakonec zastavena. Správní orgány rezignovaly na řádné zjištění skutkového stavu, a to zejména tím, že neprovedly ohledání předmětného místa a nevyžádaly si k zaměření sklonitosti pozemku znalecký posudek. K druhému přestupku zástupce žalobkyně uvedl, že správní orgány provedly příliš extenzivní výklad, který se dostává do rozporu se smyslem a účelem právní úpravy. Dle správních orgánů je sice přípustná elektronická forma dokumentace, ale musí k ní být smluvně zajištěn přístup. Tento požadavek, ale ze zákona nevyplývá. Zaměstnanci žalobkyně měli přístup k internetu, věděli, kde se dá dokumentace najít. To, že vytiskli jiný návod, je irelevantní. Dle žalobkyně byla technika vybavena potřebnou dokumentací. Dále zástupce žalobkyně namítal nepřiměřenost uložené sankce, považuje ji za vysokou a neodpovídající posuzovanému případu.
43. Zástupkyně žalovaného nesouhlasila s námitkami žalobkyně. Ujistěný skutkový stav má ve správním spisu dostatečnou oporu, přičemž tragická událost týkající se smrti zaměstnance žalobkyně nebyla dána do příčinné souvislosti se spáchanými přestupky. Ve vztahu ke druhému přestupku nesouhlasila ani s namítaným přílišně extenzivním výkladem dotčených ustanovení. Správní orgány náležitým způsobem zdůvodnily, z jakého důvodu neprovedly místní šetření a neopatřily znalecký posudek ke zjištění sklonitosti terénu. Dále pak poukázala na skutečnost, že Zaměření č. 2 nebylo jediným podkladem pro zjišťování sklonitosti terénu.
44. Při jednání byly provedeny v replice navržené důkazy, a to fotodokumentace předmětné části pozemku X, obrázek z digitální ortofotomapy zobrazující louku na pozemcích X a X, a katastrální mapa pozemku X s okolními pozemky.

45. Zástupce žalobkyně závěrem navrhl, aby bylo žalobě vyhověno, kdežto zástupkyně žalovaného trvala na svém názoru vyjádřeném ve svém vyjádření, a navrhla, aby byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta.

Posouzení věci krajským soudem

46. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*soudní řád správní*“ nebo „*s. ř. s.*“).
47. V souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.
48. Žaloba není důvodná.
49. Při rozhodování věci vycházel soud ze správního spisu, z něž vyplývá, že vztahu k prvnímu přestupku správní orgán I. stupně vyšel z jemu dostupných evidencí a dále vypočetl sklonitost pozemku X v jím stanovených profilech. Při této činnosti správní orgán I. stupně použil tyto podkladové materiály: mapové podklady ze stránek www.vumop.cz, výsledky kontrolního měření sklonitosti provedeného jeho pracovníky, mapové podklady bezplatně dostupné z evidence LPIS, tiskové výstupy z výškopisné části systému ZABAGED včetně rastrových map a zaměření zpracovaných společností GESPOL s. r. o. obstaraných žalobkyní. Při hodnocení přesnosti jednotlivých podkladů přitom zjistil, že nejpresnější jsou podklady společnosti GESPOL s. r. o., ovšem poukázal na to, že stanovení jednotlivých profilů, jejichž sklonitost byla touto společností určena, provedla žalobkyně coby zadavatelka zaměření, a tyto se vyhýbají místům s nejhustší sítí vrstevnic, u nichž lze tedy předpokládat nejvyšší svažitost. Použil proto souřadnice v systému JTSK a výškový systém Bpv jednotlivých bodů zaměřených společností GESPOL s. r. o. a vypočetl hodnoty sklonitosti terénu. Zjistil přitom, že na sklonitost obhospodařované části pozemku X mezi použitými body nepřesahuje 12°, což je v souladu s vyhodnocením v profilu v zaměření předloženém žalobkyní i s mapami barevného rastru sklonitosti terénu ze systému LPIS. Správní orgán I. stupně proto uzavřel, že se nepodařilo prokázat, že by sklonitost na obhospodařované části pozemku X přesahovala svahovou dostupnost traktoru ZETOR 6245. Ve vztahu k obhospodařované části pozemku X byl však závěr správního orgánu I. stupně opačný, neboť jeho sklonitost mezi zjištěnými body se pohybovala v rozmezí od 12,03° až 16,84°. Z rastrových map systému ZABAGED vyplývá, že maximální sklonitost tohoto pozemku dosahuje dokonce 23,58°. Terén se sklonitostí vyšší než 12° tvoří dle správního orgánu I. stupně plochu až 866 m² a nachází se ve spodní části obhospodařované části pozemku.
50. Ve vztahu k druhému přestupku pak správní orgán I. stupně vyšel z kontrolního zjištění, že žalobkyně nepředložila při kontrole uskutečněné dne 28. 6. 2017, ale ani později až do vyhotovení protokolu o kontrole, návod k obsluze traktoru Zetor 6245, místo něj předložila návod k obsluze traktoru Zetor 5011, 6011, 6045, 7011 a 7045 stažený z internetu téhož dne. Správní orgán I. stupně však zjistil, že žalobkyní předložený návod k obsluze mlčí o maximální svahové dostupnosti, zatímco návod na použití traktoru Zetor 6245, který získal od výrobce, stanoví, že traktor s hnací přední i zadní nápravou může pracovat ve svahu maximálně 12°. Oba návody tak nejsou totožné ani zaměnitelné. Správnímu orgánu I. stupně také nebyl řádně předložen návod k obsluze valníku PRONAR T 023, který byl dne 27. 6. 2017 připojen k traktoru, který havaroval. Žalobkyně jej správnímu orgánu I. stupně předložila teprve poté, co se jej sama vyžádala od výrobce. Správní orgán I. stupně proto uzavřel, že jak traktor Zetor 6245, tak valník PRONAR T 023 byly dne 27. 6. 2017 provozovány, aniž by byly vybaveny předepsanou provozní dokumentací.
51. Na základě zjištěných skutečností tak správní orgán I. stupně vydal dne 21. 1. 2019 pod č. j. 4988/6.30/18-45, rozhodnutí, kterým uznal žalobkyni vinnou ze shora specifikovaných přestupků, a uložil žalobkyni pokutu v úhrnné výši 200 000 Kč a povinnost zaplatit paušální

náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.

52. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, na základě kterého byla žalovaným správním orgánem uložená pokuta snížena z 200 000 Kč na 155 000 Kč, přičemž v ostatních částech bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno.
53. V prvním okruhu svých námitek snesla žalobkyně celou řadu výtek vztahujícím se k prvnímu citovanému přestupku. Než se jim bude soud podrobně věnovat, považuje za účelné předestlat, že se v daném případě jednalo o přestupek podle § 30 odst. 1 písm. f) zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, který stanoví: „*Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku na úseku bezpečnosti práce tím, že nedodrží povinnosti při zajišťování bezpečnosti práce stanovené v § 101 až 103 zákoníku práce.*“ V daném případě správní orgány shledaly porušení § 102 odst. 1 zákoníku práce, které zní: „*Zaměstnavatel je povinen vytvářet bezpečné a zdraví neohrožující pracovní prostředí a pracovní podmínky vhodné organizaci bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a přijímaním opatření k předcházení rizikům.*“ Porušení tohoto ustanovení mělo po skutkové stránce spočívat, jak vyplývá ze skutkové věty rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jež je plně citována shora, zkráceně v tom, že žalobkyně nestanovila pracovní postup a ani neurčila v pracovním příkazu traktoristovi řídícímu traktor Zetor 6245 postup práce ve svažitém terénu, jehož sklonitost překračuje svahovou dostupnost použitého traktoru dle technické dokumentace uvedeného stroje, jež byla stanovena výrobcem v návodu na jeho použití na 12°, přičemž dne 27. 6. 2017 tedy připustila, aby tento traktorista použil uvedený traktor, za nějž byl zapojen přívěs, ke svozu balíků sena z louky i na jejím pozemku X v kat. úz. Budov a obci Verušičky, ačkoliv traktor neměl svahovou dostupnost odpovídající sklonitosti všech částí uvedeného pozemku, neboť jeho část má sklonitost vyšší než 12°. Právě prizmatem tohoto skutkového závěru a jeho právního hodnocení je nutno vypořádávat jednotlivé dílčí žalobní námitky.
54. Za nepochybně zásadní je třeba považovat tu námitku, podle níž byla nesprávně zjištěna sklonitost pozemku X. Především je třeba poukázat na to, že obhospodařování pozemku X vyplývalo v době spáchání přestupku z jeho zařazení do dílu půdního bloku č. X v evidenci LPIS. Tento pozemek ten byl žalobkyní obhospodařován včetně té jeho části, o které správní orgány uzavřely, že vykazuje vyšší sklonitost než 12° (pro ni pak zavedly, ovšem toliko pro účely odůvodnění svých rozhodnutí, zkratku nebezpečný terén, nejedná se tedy o jakoukoli právní kvalifikaci, a proto není třeba se vůči ní jakkoli věcně vymezovat, jak činí žalobkyně). Současně je třeba konstatovat, že skutečnost, že určitá, a nikoli nevýznamná, část pozemku X skutečně vykazovala sklonitost vyšší než 12° byla v přestupkovém řízení postavena najisto. Správní orgány přitom vyšly jednak z jím dostupných evidencí (LPIS, ZABAGED), ale i ze zaměření obstaraných samotnou žalobkyní a vyhotovených společností GESPOL. Pokud jde o evidenci LPIS, ta sama disponuje barevným rastrem pro rozlišení sklonitosti; tyto výstupy jsou zachyceny ve správním spisu a zcela jednoznačně z nich vyplývá, že se na pozemku X vyskytují partie se sklonitostí v rozmezí 10°-12,99°, 13°-16,99°, ba i 17°-21,99°. Jak je patrné z ortofotomapy, úseky s posledně uvedenou nejvyšší sklonitostí skutečně zabírají spíše menší plochu u zbytků hospodářského stavení, totéž se však nedá konstatovat o úsecích se sklonitostí v dříve uvedených rozmezích mezi 10°-16,99°. Stejně závěry lze pak vyvodit z evidence ZABAGED, v níž v úseku zahrnujícím nepochybně i obhospodařovanou část pozemku X byla naměřena sklonitost v rozmezí 12,10°-23,58°. Potvrzení těchto zjištění plyne i ze zaměření obstaraných samotnou žalobkyní, které provedla společnost GESPOL. Toto zaměření je přitom nejpresnější. Soud nepřehlédl, že profily vybrané v tomto zaměření zdánlivě potvrzují stanovisko žalobkyně, nelze však přehlédnout, že samotná volba těchto profilů byla provedena právě žalobkyní za účelem prokázání jejího tvrzení v rámci přestupkového řízení, čímž lze zdůvodnit to, že se tyto žalobkyní zvolené profily vyhýbají z jejího pohledu nejproblematictějšími místům, tedy těm, kde je síť souřadnic nejhustší a lze na nich tedy předpokládat nejvyšší sklonitost (která byla posléze potvrzena výpočtem provedeným správními orgány za použití společností GESPOL zaměřených bodů). Z pohledu podloženosti závěru ohledně sklonitosti pozemku X nelze správním orgánům vytknout nic, neboť vzaly do úvahy všechny relevantní podklady, které byly obsaženy ve

správním spisu.

55. Tyto závěry pak není možno považovat za zpochybněné (tím méně vyvrácené) ani sdělením Ministerstva zemědělství ze dne 2. 8. 2018, podle něhož činí průměrná sklonitost na obhospodařované části pozemku č. X činí 7,74° a na pozemku X pak 9,48°. V dané věci totiž pochopitelně nelze vycházet z údajů průměrných, neboť z nich nelze dovodit, zda se na daném pozemku vyskytuje určitý úsek, který vykazuje vyšší sklonitost než 12°, popřípadě jak velký je, ani kde se nachází. Přisvědčit není možno ani té části argumentace, ve které žalobkyně uvádí, že vyšší sklonitost než 12° vykazuje jen fakticky neobhospodařovaná část půdního bloku kolem ruin bývalé stodoly se souvislým porostem stromů. Z ortofotomapy založené ve správním spise je totiž zjevné, že se vyšší sklonitost týká i části pozemku, který není pokryt souvislým porostem a na němž jsou i pouhým okem patrné stopy po jejím obhospodařování zemědělskou technikou. Současně je nutno poukázat na to, že je-li uvedený pozemek součástí dílu půdního bloku, jenž je aktivně obhospodařován, nelze nikdy s určitostí vyloučit, že nevystane naléhavá potřeba použít techniky i na těch místech příslušného pozemku, který není obhospodařován pravidelně (např. pro svoz zakutáleného balíku sena). Prvý přestupek, kterým byla žalobkyně uznána vinnou, věcně vychází z porušení specifické preventivní povinnosti, jinak řečeno povinnosti, které žalobkyně porušila, směřovaly k preventivní ochraně života a zdraví jejích zaměstnanců. Prevence je totiž významná i ve vztahu k situacím, které hrozí třeba jen potenciálně, nikoli jen ve vztahu k těm, které nastávají běžně.
56. Podobně neefektivní je i argumentace žalobkyně svědeckými výpověďmi J. K., M. V. a P. S., kteří se dle žalobkyně shodli na tom, že na pozemcích obhospodařovaných pracovníky žalobkyně nejsou pozemky či svahy se sklonitostí vyšší než 12°. Tito svědkové nejsou odborníci, jedná se o zaměstnance žalobkyně, a proto je sotva možno vycházet z jejich pouhého dojmu o tom, jaký sklon měly pozemky žalobkyní obhospodařované. Požadavek přihlídnutí k obsahu těchto výpovědí k prokázání tvrzení žalobkyně, že neobhospodařuje pozemky s vyšší sklonitostí, je poněkud paradoxní vzhledem k tomu, že současně žalobkyně tvrdí, že úřední osoby zařazené ve správních orgánech obou stupňů nebyly oprávněny sklonitost předmětných pozemků vypočítat, neboť nemají údajně potřebné odborné znalosti. Ty ovšem nemají ani uvedení zaměstnanci žalobkyně, navíc vycházejí jen ze svého dojmu (nikoli z odborně zaměřených bodů pozemku specializovanou společností, kterou si navíc zvolila sama žalobkyně); nadto nejsou tyto osoby svědky nezaujatými, neboť u nich lze předpokládat zájem vypovídat ve prospěch svého zaměstnavatele.
57. Dovolává-li se pak žalobkyně výpovědi J. Š., soudního znalce ustanoveného v trestním řízení vedeném k vyšetření příčin úmrtí J. L., ani této argumentaci nelze přisvědčit. Především je nutno poukázat na to, že J. Š. je znalcem v oboru doprava, ekonomika a strojírenství, a tedy ani on není oprávněn podávat znalecké posudky, v nichž by byla řešena otázka sklonitosti pozemků. Přehlédnout nelze, že způsob, kterým ke svým závěrům prezentovaným posléze policejnímu orgánu dospěl, by rovněž z hlediska nároků kladených na znaleckou činnost (podle § 8 zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících platí, že znalci jsou povinni vykonávat znaleckou činnost mj. řádně) sotva obstál, když sám uvedl, že „provedl orientační prohlídku místa a orientační měření spádu (...)“. V neposlední řadě žalovaný správně poukázal i na to, že znalec J. Š. se vyjadřoval ke sklonitosti na pozemku X, na kterém došlo ke smrtelnému pracovnímu úrazu J. L., nikoli ke sklonitosti pozemku X, o který jde v projednávané věci.
58. Soud nemůže přisvědčit ani námitce týkající se údajně neodborného výpočtu sklonitosti správním orgánem I. stupně. Žalobkyně má za to, že bylo povinností správního orgánu I. stupně k výpočtu sklonitosti ustanovit znalce a podrobit tuto otázku znaleckému zkoumání. Při řešení této námítky dlužno vyjít z věty první § 56 správního řádu, která zní: „*Závisí-li rozhodnutí na posouzení skutečností, ke nimž je třeba odborných znalostí, které úřední osoby nemají, a jestliže odborné posouzení skutečností nelze opatřit od jiného správního orgánu, správní orgán usnesením ustanoví znalce.*“ Aby v řízení vyvstala povinnost správního orgánu ustanovit znalce, je třeba, aby byly splněny tři podmínky: 1) rozhodnutí závisí

na posouzení skutečností, k němuž je třeba odborných znalostí; 2) úřední osoby tyto odborné znalosti nemají a 3) odborné posouzení skutečností nelze opatřit od jiného správního orgánu. Správní řád se v tomto směru poněkud vymyká úpravě obsažené v jiných procesních předpisech (srov. např. § 127 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, nebo § 105 odst. 1 zákona 141/1961 Sb., trestní řád), když umožňuje, aby úřední osoby, které potřebnými odbornými znalostmi disponují, tyto rovněž procesně relevantním způsobem použily. Takovou eventualitu občanský soudní řád ani trestní řád ve prospěch soudců či jiných osob podílejících se na činnosti orgánů činných v trestním řízení nepřipouštějí. Jedná se tu o reflexi odbornosti veřejné správy, která je dále zdůrazněna tím, že správní řád i v případě, že úřední osoby potřebnými znalostmi k odbornému posouzení skutečností nedisponují, ukládá nejprve využití odbornosti jiných správních orgánů. Jinými slovy řečeno, i tam, kde by soud v civilním nebo trestním řízení musel ustanovit znalce, dává správní řád správním orgánům, resp. úředním osobám možnost uplatnit vlastní odborné znalosti. Pochopitelně, že i zjištění, ke kterým tímto způsobem správní orgán dospěje, je třeba vyhodnotit v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů ve smyslu § 50 odst. 4 správního řádu; v případě instančního nebo soudního přezkumu musí příslušné závěry správního orgánu obstát co do svých východisek, způsobu zpracování i výsledků.

59. V projednávané věci šlo fakticky o to, že úřední osoby zařazené do správního orgánu I. stupně využily zaměření sklonitosti pozemku X, které na objednávku žalobkyně provedla společnost GESPOL. Jelikož bylo podle názoru správního orgánu třeba provést vyhodnocení sklonitosti tohoto pozemku v jiných profilech, než které zadala uvedené společnosti žalobkyně, vyšel správní orgán I. stupně ze zaměření jednotlivých bodů tak, aby vytvořil profily vlastní, a to tím způsobem, aby do nich byly zahrnuty i ty části předmětného pozemku, které vykazovaly nejvyšší svažitost, těm se totiž profily stanovené původně žalobkyní vyhýbaly. Využití bodů zaměřených společností GESPOL bylo odůvodněno jejich vysokou přesností, vyšší, než kterou bylo možno získat z jiných, správnímu orgánu I. stupně dostupných podkladů. Z těchto bodů pak správní orgán I. stupně vytvořil profily, jejichž svažitost vypočetl. Dle názoru soudu tomuto postupu není z hlediska § 56 správního řádu co vytknout, naopak, jedná se o naplnění litery i smyslu tohoto ustanovení.
60. Nelze souhlasit s argumentací žalobkyně, která uvádí, že je „z hlediska elementární logiky“ zřejmé, že určování sklonitosti pozemku či jeho části nelze provést „neodborně“ a „od stolu“. Dovolává-li se tu žalobkyně toho, že při takovém postupu dochází k pominutí podstatných okolností a souvislostí, opomněla je jakkoli specifikovat. Jediné tvrzení, které se v tomto směru v žalobě objevuje, je výtka směřující vůči správnímu orgánu I. stupně, který nezohlednil možné odchylky v měření, což však i dle slov samotné žalobkyně bylo napraveno žalovaným. Pokud tedy došlo k použití nepřesnějšího možného zaměření bodů, které měly správní orgány k dispozici, tím spíše, že se jednalo o jejich zaměření předložené samotnou žalobkyní, z nichž byly pouze vytvořeny jiné profily, než které původně označila žalobkyně, pak tento postup soud neshledává vadným. Zaměření předložené žalobkyní bylo nepochybně zpracováno při zachování všech požadavků a standardů, žalobkyně ani netvrdí, že by jí předložené zaměření snad mělo také trpět nějakými vadami či opomíjet nějaké podstatné okolnosti a souvislosti. Sotva je tedy udržitelné tvrzení, podle něhož bylo stanovení sklonitosti pozemku X z těchto důvodů nesprávné, když se jedná pouze o výsledek relativně jednoduché matematické operace vycházející z údajů zjištěných odborným a velmi přesným způsobem, které obstarala sama žalobkyně. Použitou matematickou operaci nadto správní orgány přezkoumatelně popsaly a zdůvodnily.
61. Přijmout není možné ani argument žalobkyně, podle něhož správní orgány zcela odhlédly od toho, zda vůbec připadalo v úvahu, aby se na správními orgány vykonstruovaných několikametrových trasách (rozuměj: správními orgány určených profilech za účelem výpočtu sklonitosti) mohl pohybovat traktor s návěsem směrem kolmo ze svahu dolů. Tento argument se totiž míjí s předmětem přestupku, za který byla žalobkyně postižena. Výpočet správních orgánů sloužil toliko k určení hodnot sklonitosti pozemku X v místech, kterým se vyhýbaly profily stanovené samotnou žalobkyní. Bylo přitom postaveno najisto, že se na tomto pozemku

nacházejí části, které mají sklonitost vyšší než 12° a přesahují tak svahovou dostupnost použitého traktoru. Skutečnost, zda je možné na těchto částech pozemku č. X jezdit v traktoru s přívěsem kolmo dolů či nikoli nebyla předmětem dokazování a nebyl ani důvod, aby se jím stala, neboť svahová dostupnost traktoru nebyla stanovena pouze pro jízdu kolmo na vrstevnici, ale obecně, tedy pro provoz všemi směry. Ze stejného důvodu nebyl ani důvod provádět ve správním řízení důkaz ohledáním na místě. Provedení tohoto důkazního prostředku by nemohlo z hlediska předmětu přestupkového řízení přinést žádné relevantní zjištění.

62. Shora uvedené lze tedy shrnout tak, že soud dospěl k závěru, že skutkový stav byl v projednávané věci správními orgány zjištěn na dostatečné úrovni, která odpovídá zákonným předpokladům stanoveným v § 3 správního řádu, podle něhož má být zjištěn takový skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. V průběhu zjišťování skutkového stavu rovněž nedošlo ze strany správních orgánů k porušení zákona.
63. K dalšímu okruhu žalobních námitek týkajících se závěrů o porušení povinnosti žalobkyní v oblasti bezpečnosti práce, v nichž žalobkyně tvrdí, že se nedopustila jednotlivých porušení povinností, které byly vymezeny ve výrokové části rozhodnutí správního orgánu I. stupně, je nutno uvést následující. Věcně nesprávné je tvrzení žalobkyně, že nebyla povinna stanovit zvláštní pracovní postup panu J. L. pro práce ve svažitém terénu, jehož sklonitost by překračovala svahovou dostupnost použitého traktoru, respektive že nebyla povinna zajistit, aby pan L. použil traktor Zetor 6245. Jak totiž plyne z vypořádání předchozího okruhu žalobních námitek, žalobkyně se mylí již ve svém předpokladu, že nebylo prokázáno, že by se na pozemku X vyskytovaly úseky s vyšší sklonitostí než 12°. Tato skutečnost ve správním řízení prokázána naopak byla. Tento fakt nelze odestát prostřednictvím použitého adjektiva „ucelený“, neboť zákon nestanoví, že by se muselo jednat o ucelený úsek daného pozemku se sklonitostí vyšší než 12°, ani tento termín není nijak vyložen. Je to ostatně logické, neboť svahová dostupnost zemědělské techniky se stanoví zejména jako preventivní opatření z hlediska jejího možného převrácení. K němu pochopitelně může dojít i na „neucelené“ části pozemku vykazující vyšší sklonitost, než je stanovena svahová dostupnost příslušné techniky.
64. Žalobkyně sice důvodně konstatuje, že její zaměstnanci byli pravidelně proškolení, i to, že svědek S. v rámci své výpovědi dne 6. 6. 2018 uvedl, že ostatním zaměstnancům pan K. vždy říkal, že „*se nesmíme pouštět ze svahů dolů ani otáčet se na svahu*“, toto tvrzení se ale rovněž míjí s předmětem přestupku, jehož spácháním byla žalobkyně uznána vinnou. V případě výpovědi svědka S. je totiž třeba také přihlídnout k jeho odpovědi na otázku, zda a kým byl poučen o sklonitosti pozemků v k. ú. Budov v místě smrtelné nehody pana L.. Na ni tento svědek odpověděl, že neví, že se domnívá, že žádné prudké svahy ani neobhospodařují. Totéž plyne i z výpovědi svědka K., který také poukázal toliko na průměrnou sklonitost obhospodařovaných pozemků 7,35°, ovšem podotkl: „*nevím, že bychom obhospodařovali nějaké pozemky se sklonitostí vyšší než 12°*.“ Nejen na podkladě těchto výpovědí lze tedy spíše učinit závěr, že si žalobkyně ani nebyla vědoma, že by obhospodařovala pozemky s vyšší sklonitostí než 12°. To by ostatně i vysvětlovalo, proč žalobkyně nezrealizovala opatření, která jí ukládal pro předcházení nebezpečí převrácení traktoru a zranění traktoristy při převrácení traktoru provést její vlastní dokument „Hodnocení rizik“ ze dne 1. 10. 2013, tedy stanovit pracovní postup (nejlépe v pracovním příkazu) se zřetelem na sklon terénu, používat pro práci ve svahu pouze techniku s odpovídající svahovou dostupností, nepřekračovat hodnoty svahové dostupnosti a dodržovat zákaz jízdy po svahu vyšším, než je stanoveno návodem k obsluze. Právě to se stalo v projednávaném případě, když J. L. pracoval na traktoru ZETOR 6245, jehož svahová dostupnost činila dle návodu k obsluze 12°, a dne 27. 6. 2017 se pohyboval po pozemcích obhospodařovaných žalobkyní, jejichž sklonitost byla vyšší než 12°, a právě v tom spočívá závěr, ke kterému dospěly správní orgány obou stupňů.
65. Nelze se ztotožnit s tvrzením žalobkyně, že je nesprávný závěr správních orgánů, že žalobkyně nezajistila dodržení zákazu jízdy po svahu se sklonitostí vyšší, než je stanoveno v návodu

k obsluze, neboť jízda po svahu dolů byla v příslušných místech pozemku s vyšší sklonitostí než 12° v praxi zcela vyloučena a navíc zaměstnancům žalobkyně předepsaná technika jízdy po vrstevnici v poměrech předmětné louky současně znamená zákaz jízdy po svahu se sklonitostí vyšší než 12°. Je třeba neztrácet ze zřetele účel, ke kterému stanovení svahové dostupnosti slouží, kterým je především ochrana života a zdraví traktoristů. Není tedy naprosto namístě konstruovat pojmy jízdy *po svahu* a *po vrstevnici* coby vzájemná opozita; i z jazykového hlediska je zjevné, že jízda po svahu je pojmem nadřazeným pojmu jízdy po vrstevnici; po svahu lze jezdit i jinými způsoby a všemi směry. Tvzení, že technikou jízdy po vrstevnici nelze současně jet po svahu se sklonitostí vyšší než 12°, je bezobsažné, neboť vrstevnice jsou definovány coby spojnice bodů se shodnou nadmořskou výškou, tedy by vlastně po nich nebylo možno po svahu jet *stricto sensu* vůbec. Taková argumentace je však zjevně neudržitelná. Neprokazuje ji ani žalobkyně citované vyjádření znalce J. Š., který se vyjadřoval k tomu, že neexistuje žádný návod, který by stanovil, že svahová dostupnost 12,1-16,99° je zakázána. Tomu lze sice obecně přisvědčit, ale i tento argument se míjí s podstatou problému, kterým je v této otázce fakt, že žalobkyně nestanovila J. L. v konkrétní situaci pracovní postu práce ve svažitém terénu, jehož sklonitost přesahovala svahovou dostupnost jím používaného traktoru.

66. Jak už soud konstatoval výše v tomto rozsudku, skutkové závěry správních orgánů považuje za správné, a to i ve vztahu k námitce, podle níž není podloženo zjištění správních orgánů, že řidiči žalobkyně museli vjíždět traktory do úseků obhospodařovaných pozemků žalobkyně s vyšší sklonitostí než 12° opakovaně při sekání trávy a sběru sena. I tento závěr je plně podložen, v tomto případě zejména obsahem výpovědi svědků K. a S., kteří obhospodařovanou část těchto pozemků v rámci svých výsledků vyznačili do mapy. Oběma svědky vyznačená oblast zahrnuje zcela jednoznačně i tu část příslušného pozemku, na níž byla zjištěna vyšší sklonitost než 12°, což je zjistitelné i porovnáním s dalšími mapovými podklady založenými ve správním spisu. Ani tato námitka tedy není důvodná.
67. Další žalobní námitka se vztahovala ke druhému z přestupků, jejichž spácháním byla žalobkyně shledána vinnou. Ten po skutkové stránce spočíval zjednodušeně v tom, že žalobkyně provozovala ke dni 27. 6. 2017 traktor Zetor 6245 a přívěs PRONART T 023, aniž by tyto stroje byly vybaveny předepsanou provozní dokumentací. Rovněž i v tomto případě se jeví jako účelné předeslat, že v této skutečnosti byl správními orgány spatřován přestupek dle § 30 odst. 1 písm. r) zákona o inspekci práce, podle něhož: „*Právník osoba se dopustí správního deliktu na úseku bezpečnosti práce tím, že neplní povinnosti při zajištění řádného stavu používaných výrobních a pracovních prostředků a zařízení stanovené v zákonu o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a v nařízení vlády, kterým se stanoví bližší požadavky na bezpečný provoz a používání strojů, technických zařízení, přístrojů a nářadí.*“ Podle § 4 odst. 2 nařízení vlády č. 378/2001 Sb. § 23 písm. c) zákona č. 309/2006 Sb., kterým se stanoví bližší požadavky na bezpečný provoz a používání strojů, technických zařízení, přístrojů a nářadí, platí: „*Zařízení musí být vybaveno provozní dokumentací. Následná kontrola musí být prováděna nejméně jednou za 12 měsíců v rozsahu stanoveném místním provozním bezpečnostním předpisem, nestanoví-li zvláštní právní předpis, popřípadě průvodní dokumentace nebo normové hodnoty rozsah a četnost následných kontrol jinak.*“ Citované nařízení vlády se užije na základě § 4 odst. 2 a § 23 písm. c) zákona č. 309/2006 Sb., kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy. Ustanovení § 4 odst. 2 citovaného zákona zní: „*Bližší požadavky na bezpečný provoz a používání strojů, technických zařízení, dopravních prostředků a nářadí stanoví prováděcí právní předpis.*“ Jeho ustanovení § 23 písm. c) pak odkazuje do doby vydání příslušného prováděcího předpisu právě na citované ustanovení § 4 odst. 2 nařízení vlády č. 378/2001 Sb. Co se rozumí provozní dokumentací, stanoví § 2 písm. e) nařízení vlády č. 378/2001 Sb. takto: „*Pro účely tohoto nařízení se rozumí průvodní dokumentací soubor dokumentů obsahujících návod výrobce pro montáž, manipulaci, opravy, údržbu, výchozí a následné pravidelné kontroly a revize zařízení, jakož i pokyny pro případnou výměnu nebo změnu částí zařízení.*“
68. Povinnost vybavení zařízení provozní dokumentací je zcela jednoznačná. Proto je jako

mimoběžnou nutno odmítnout argumentaci žalobkyně, že se příslušným traktoristům dostalo při nástupu do zaměstnání a poté i každý rok ohledně návodu k traktoru. Pravidelným proškolením zaměstnanců zkrátka není možné povinnost vybavení zařízení provozní dokumentací splnit. Tato povinnost ani není jakkoli vázána na stáří příslušného dopravního prostředku, není tedy důvodná ani ta část námitky, že není namístě požadovat vybavení provozní dokumentací u traktoru starého asi 30 let, nehledě k tomu, že si žalobkyně znovu částečně protířečí, když současně v této žalobní námitce tvrdila, že je lepší, pokud mají zaměstnanci přístup k *aktualizované* provozní dokumentaci na internetu. Dochází-li totiž podle žalobkyně k dalším aktualizacím provozní dokumentace, nemůže se uplatnit argument o tom, že traktor je starý asi 30 let.

69. Žalobkyně nepředložila v den kontroly správním orgánům návod k traktoru Zetor 6245, který používal dne 26. 7. 2017 J. L.. Na tom nic nemění, že jiný traktor, který téhož dne používal jiný traktorista (Zetor 7011), předepsanou dokumentací vybaven byl. Ani tento argument není ve věci relevantní. Dovolává-li se žalobkyně běžné dostupnosti návodu k traktoru Zetor 6245 na internetu, je obtížně vysvětlitelné, proč jej nebyla sama schopna bez potíží při kontrole předložit a její zaměstnanec vytiskl návod na jiný traktor. Že se svědek K. domnívá, že návody na traktory Zetor 7011 a Zetor 6245 jsou vzájemně zaměnitelné, je také nerozhodné, neboť traktor Zetor 6245 nebyl vybaven ani návodem pro traktor Zetor 7011. Domněnku zmiňovaného svědka o zaměnitelnosti těchto návodů pak jako nesprávnou vyvrátily správní orgány, které dospěly ke zjištění, že posléze uvedený traktor má pouze zadní hnací nápravu, což mj. snižuje jeho svahovou dostupnost na 11°, což je v kontextu projednávané věci rovněž zaznamenáníhodné. Návod k použití traktoru Zetor 7011 navíc vůbec údaj o maximální svahové dostupnosti neobsahuje. Jednoznačně tedy nejde o vzájemně zaměnitelné návody. Zákon nestanoví, že na zařízení určitého stáří se povinnost být vybaveny provozní dokumentací nadále nevztahuje, proto je mylná i argumentace rokem výroby traktoru Zetor 6245.
70. Zcela neudržitelná je ta část argumentace žalobkyně, podle níž jí žádný zákon neukládá, aby měla smluvně zajištěný přístup k elektronické provozní dokumentaci v síti internet. Žalobkyni zákon a příslušné nařízení vlády předně ukládá, aby své traktory vybavila předepsanou provozní dokumentací, což jednoznačně neučinila. Správní orgány pouze žalobkyni sdělily, že by akceptovaly, pokud by měla provozní dokumentaci k dispozici alespoň elektronicky, byť i na internetu, ovšem s jejich garantovanou dostupností, což pochopitelně lze docílit například uzavřením příslušné smlouvy: jedná se tu tedy o možnost žalobkyně dostat svým povinnostem i způsobem, který je v současné době akceptovatelný. Opakované tvrzení o snadné dohledatelnosti příslušného návodu na internetu je vyvráceno chováním samotné žalobkyně, která příslušný návod, přes jeho tvrzenou snadnou dohledatelnost, nebyla dohledat schopna a vytiskla a předložila návod k traktoru jiného typu.
71. Odmítnout pak je třeba i tvrzení žalobkyně, že správní orgány měly k posouzení zaměnitelnosti návodů na traktory Zetor 6245 a 7011 ustanovit znalce. Jejich nezaměnitelnost je patrná na první pohled, zvláště pak v projednávaném případě, když návod na Zetor 7011 nehovoří o maximální svahové dostupnosti. Ta je přitom rozdílná u traktorů se dvěma hnacími nápravami a s jednou hnací nápravou. Ke zjištění takovéto odlišnosti, kterou nepochybně není možno považovat za drobnou, pak zcela jistě nejsou potřebné odborné znalosti, kterými by úřední osoby zařazené ve správních orgánech obou stupňů nedisponovaly.
72. Nutno tedy uzavřít, že ani námitky vztahující se ke druhému přestupku, jehož spácháním byla žalobkyně uznána vinnou, nejsou důvodné.
73. Stejný závěr je pak nutno učinit i o posledním žalobním bodu, který se vztahuje k údajně nepřiměřené výši uložené pokuty. Soud připomíná, že žalobkyni byla nejprve rozhodnutím správního orgánu I. stupně uložena pokuta ve výši 200 000 Kč, kterou následně žalovaný snížil na částku 155 000 Kč. Žalobkyni podle § 30 odst. 2 zákona o inspekci práce hrozila za přestupek podle § 30 odst. 1 písm. f) zákona o inspekci práce pokuta ve výši 2 000 000 Kč; tento přestupek

je v dané věci přestupkem přísněji trestným, a proto byla pokuta správně uložena podle ustanovení dopadajícího na něj, jak stanoví § 41 odst. 1 zákona o přestupcích. To znamená, že žalobkyni byla uložena pokuta ve výši 7,75 % horní hranice, což při zohlednění skutečnosti, že se jedná o úhrnný správní trest za dva přestupky, samo o sobě rozhodně o nepřiměřenosti sankce nesvědčí.

74. Mylné je tvrzení žalobkyně, že závěry správních orgánů o spáchání uvedených přestupků jsou nedostatečně odůvodněné a nelogické a v rozporu se skutkovými okolnostmi případu. Pokud by tomu tak bylo, pak by musela být rozhodnutí správních orgánů zrušena, zcela jistě by nebylo namístě ukládat pokutu. Jinak řečeno, případné nedostatky skutkových zjištění či právního posouzení se nemohou promítat do výše pokuty tím způsobem, že by snad ukládaná pokuta měla být nižší, pokud jsou skutková zjištění nelogická či dokonce v rozporu se stavem věci. Tyto vady však soud, jak je z odůvodnění tohoto rozsudku patrné, v projednávané věci neshledal.
75. Z napadeného rozhodnutí ani z rozhodnutí správního orgánu I. stupně nevyplývá, že by žalobkyni byla ukládána pokuta za smrtelný úraz zaměstnance žalobkyně, J. L.. Naopak, jak správně konstatuje žalobkyně, samy správní orgány uzavřely, že nebyla prokázána souvislost mezi přestupky a smrtelným pracovním úrazem J. L..
76. Žalobkyně dále svou argumentaci ve prospěch tvrzení, že uložená pokuta je nepřiměřená, buduje na další polemice se skutkovými závěry správních orgánů. Tato polemika již ale byla vyvrácena a v úvaze o výši pokuty nemá místo. Totéž platí pro tvrzení, že správní orgány nepřihlédly k tomu, že obhospodařuje asi 12 milionů m², zatímco coby nebezpečný terén na pozemku X lze označit desítky až stovky m². Není jasné, jak by se tato skutečnost měla projevit v úvaze o uložení správního trestu za přestupek spočívající v tom, že připustila obhospodařování tohoto pozemku zaměstnancem v traktoru s nižší svahovou dostupností, neboť takové jednání je velmi rizikové bez ohledu na výměru části pozemku, která svou sklonitostí přesahuje svahovou dostupnost použitého traktoru.
77. Soud konstatuje, že závěr správních orgánů, že předmětnými přestupky bylo ohroženo zdraví a život jejích zaměstnanců, je věcně správné a právně vychází z aplikace § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016, o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále též: přestupkový zákon) ve spojení s § 38 písm. a) přestupkového zákona, podle nichž se při určení druhu a výměry správního trestu přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku, která je mj. určována významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen. Tato kritéria byla správními orgány nepochybně vzata do úvahy a byla i zákonným způsobem zvážena. Následná opatření v podobě vynětí tzv. nebezpečného terénu z dílčího půdního bloku X nebyla jako polehčující okolnost zohledněna správními orgány řádně, neboť k nim došlo až se značným časovým odstupem od spáchání přestupku (přestupek byl spáchán 27. 6. 2017 a k vynětí došlo k 1. 1. 2019). K nezohlednění této skutečnosti tedy došlo správně, neboť nejde o skutečnost, která by charakterizovala povahu a závažnost přestupku.
78. Ohledně tohoto žalobního bodu je tedy nutno uzavřít, že žalobkyně sice tvrdila, že jí byla uložena nepřiměřeně vysoká pokuta, tento svůj názor ale nepodložila žádným způsobitelným tvrzením, neboť se spíše soustředila na pokračování polemiky se skutkovými či právními závěry, k nimž správní orgány dospěly; tyto závěry ale soud už shora shledal správnými a podloženými. Z obecného pohledu je zřejmé, že žalobkyni byla uložena pokuta spíše nízká (7,75 % horní sazby výměry), a to za dva přestupky ohrožující jedny z nejvýznamnějších právem chráněných zájmů (život a zdraví). Z tohoto pohledu nelze prizmatem žalobkyní předestřených tvrzení uloženou sankci považovat za nepřiměřenou. K její moderaci proto nebyl žádný důvod.
79. Jelikož všechny námitky žalobkyně byly shledány nedůvodnými, soud žalobu zamítl postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

Náklady řízení

80. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož by měl právo na plnou náhradu nákladů řízení procesně plně úspěšný žalovaný správní orgán. Jelikož mu však nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, rozhodl soud tak, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 26. srpna 2020

JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D. v.r.
předseda senátu